

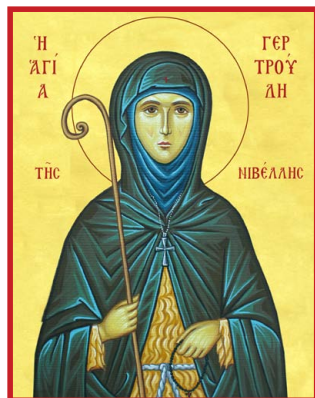
■ Ἅγιοι ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ἡ Ἁγία Γερτρούδη τῆς Νιβέλλης

† 17η Μαρτίου 659

Θυγατέρα τοῦ Πιπίνου τῆς Λάνδης (580-646), Αὐλάρχου τοῦ Βασιλέως τῆς Αὐστρασίας¹ Κλοταίρου Β΄ καὶ τῆς Ἁγίας Ἰττης (Ἰδυμέργης, † Μνήμη: 5η Μαΐου), ἡ Ἁγία Γερτρούδη γεννήθηκε στὴν Λάνδη τῆς Βραβάντης τοῦ Βελγίου τὸ 626.

Ἡ μητέρα της τὴν ἀνέθρεψε μὲ εὐσέβεια καὶ ἀγάπη γιὰ τὴν ἐν Χριστῷ ζωή.

Στὴν ἡλικία τῶν δέκα ἐτῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν Φράγκων, Δαγοβέρτος, τῆς προέτεινε νὰ νυμφευθῆ τὸν υἱὸ ἐνὸς ἀπὸ τοὺς συμβούλους του.

Ἡ κόρη ἐδήλωσε, ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ ἄλλο Νυμφίο παρὰ τὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό. Ἡ ὁμήγυρις ἔμεινε κατάπληκτος πρὸ τῆς σταθερότητος τοῦ παιδιοῦ καὶ ἀνεγνώρισε, ὅτι πράγματι ἦταν ἐκλεκτὴ τοῦ Θεοῦ.

1. Ἡ Αὐστρασία ἀποτελοῦσε τὸ βορειοανατολικὸ μέρος τοῦ Βασιλείου τῶν Μεροβίγγειων Φράγκων, ἐδάφη τὰ ὁποῖα σήμερα ἀνήκουν στὴν Γαλλία, Γερμανία, Βέλγιο, Λουξεμβούργο καὶ Ὁλλανδία.

Δυτική άποψη τής Μονής.

Άνατολική άποψη τής Μονής.

Μετά τὸν θάνατο τοῦ Πιπίνου (640)², ἡ σύζυγός του ἀποσύρθηκε μετὰ τὴν Γερτρούδη στὸ κτήμα της στὴν Νιβέλλη (σημ. Νιβέλ, στὸ Βέλγιο). **Κ**ατὰ συμβουλὴ τοῦ Ἁγίου Ἀμάνδου († Μνήμη: 6η Φεβρουαρίου) ἱδρυσε ἐκεῖ Μοναστήρι μετὰ διπλῆ Ἁδελφότητα Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν³.

Ἡ ἴδια ἔκοψε τὰ μαλλιά της κόρης της γιὰ νὰ τὴν ἀφιερῶσιν στὸν Θεό.

Ἄφοῦ ἔλαβε τὸν πέπλο τῶν παρθένων ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Ἁγίου Ἐπισκόπου, ἡ Γερτρούδη ὠρίσθη ἀπὸ τὴν μητέρα της ὡς Ἡγουμένη τῆς Ἀδελφότητος.

Προικισμένη μετὰ στέρα Πίστι καὶ σπάνια πνευματικὴ διάκρισι, ἐνέπνεε στὶς Ἀδελφές θεῖον ἔρωτα καὶ ζῆλο γιὰ τοὺς ἀγῶνες τῆς ἀσκήσεως.

Ἀφωσιώνετο ἀψηφίστα στοὺς πτωχοὺς, τοὺς πάσχοντα καὶ τοὺς ἠλικιωμένους καὶ ὑποδέχετο στοργικὰ τοὺς ξένους προσκυνητάς.

Ἡ πνευματικὴ της ἀκτινοβολία διαδόθηκε γρήγορα.

Δύο Ἴρλανδοὶ Μοναχοί, ὁ Ἅγιος Φοῖλανδος († Μνήμη: 16η Ἰανουαρίου) καὶ ὁ ἀδελφός του Ἅγιος Οὐλτανδος († Μνήμη: 2α Μαΐου), τοὺς ὁποίους ὁ φοβερός Βασιλεὺς τῆς Μερκίας Πένδας εἶχε διώξει ἀπὸ τὴν Ἀνατολικὴ Ἀγγλία⁴, ἔγιναν δεκτοὶ στὴν Νιβέλλη ἀπὸ τὴν Ἁγία.

Ο ἀδελφὸς τῆς Γερτρούδης, Γριμοάλδος, Αὐλάρχης τῆς Αὐστρασίας, τοὺς ἐδώρησε κτήματα στὴν Φὸς-λὰ-βίλ (σημ. Ναμύρ, στὸ Βέλγιο), ὅπου ἱδρυσαν Μονή, ὠργανωμένη κατὰ τὶς Κέλτι-

---

2. Ἡ πρωτότοκος κόρη τοῦ Πιπίνου, ἡ Ἁγία Βέγγα, νυμφεύθηκε τὸν Ἄνσεζιζέλ, υἱὸ τοῦ Ἁγίου Ἀρνούλ, καὶ ἀπὸ τὸν γάμο τους προέρχεται ἡ Καρολίγγεια Δυναστεία.

3. Στὰ μικτὰ Μοναστήρια κατοικοῦσαν σὲ χωριστὰ συγκροτήματα Μοναχοὶ καὶ Μοναχές, ὑπὸ τὴν καθοδήγησι ἐνὸς Ἡγουμένου ἢ μιᾶς Ἡγουμένης. Ὑπῆρχαν στὴν Ἀνατολὴ κατὰ τὸ πρῶτο ἡμισυ τοῦ Δ΄ αἰῶνος. Στὴν Δύσι ἐμφανίζονται κυρίως στὶς δύο περιόδους: τὸν Ζ΄ αἰῶνα, μετὰ τὸν κέλτικο Μοναχισμό, καὶ τὸν ΙΑ΄ καὶ ΙΒ΄ αἰῶνα μετὰ τὴν Γρηγοριανὴ Μεταρρύθμησι.

4. Πρβλ. μνήμη τοῦ Ἁγίου Σιγιβέρτου, († Μνήμη: 27η Σεπτεμβρίου).

κες Παραδόσεις.

Παρέμειναν ώστόσο υπό την πνευματική καθοδήγησι τῆς Ἁγίας, ἡ ὁποία προσκαλοῦσε ώρισμένους ἀπό τοὺς Μοναχοὺς αὐτοὺς γιὰ νὰ διδάξουν τὴν Ἁγία Γραφή στὶς Μοναχές, καὶ ἔστειλε ἄλλους νὰ κηρύξουν τὸ Εὐαγγέλιο στὶς γειτονικὲς περιοχές.

Μία ἡμέρα, καθὼς ὁ Ἅγιος Φοῖλανὸς ἐπέστρεφε στὸ Μοναστήρι μετὰ τὴν τέλεσι τῆς Θείας Λειτουργίας στὴν Νιβέλλη, ἔπесе θῦμα συμμορίας ληστῶν στὸ δάσος μαζί μὲ τρεῖς συνοδοῦς του.

Ἡ Ἁγία Γερτρούδη ὥρισε νηστεία καὶ προσευχὴ στὴν Ἀδελφότητα, γιὰ νὰ ἀποκαλύψῃ ὁ Θεὸς τὸ σκῆνωμα τοῦ Ἁγίου.

Μετὰ 77 ἡμέρες προσευχῆς, εἶδε ἐν ὄραματι φῶς νὰ καταυγάζῃ ἓναν τόπο στὸ δάσος ἐκεῖνο. **Ἔ**στειλε ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἀνεκάλυψαν τὸ σκῆνωμα καὶ τὸ ἔφεραν εὐλαβῶς στὴν Μονὴ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ ἀδελφός του Οὐλτανὸς ἀνέλαβε ἔκτοτε τὴν διεύθυνσι τῆς ἀνδρώας Μονῆς (655).

Ἀφοῦ ἔζησε πέντε χρόνια υπό τὴν καθοδήγησι τῆς κόρης της, ἡ Ἁγία Ἰδυμβέργη ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ (652).

Ἡ Ἁγία Γερτρούδη, ποθοῦσα νὰ ἀφιερωθῇ περισσότερο στὴν προσευχὴ, ἐμπιστεύθηκε τὴν μέριμνα γιὰ τὶς ἐξωτερικὲς ὑποθέσεις τῆς Μονῆς σὲ Μοναχοὺς καὶ τὴν διοίκησι τῆς Ἀδελφότητος σὲ ἱκανὲς Μοναχές.

Ἀφωσιωμένη μὲ ἐνθερμὸ ζῆλο στὴν νηστεία, τὴν ἀγρυπνία καὶ τὴν προσευχὴ, ἀπέκτησε τόση παρρησία πρὸς τὸν Θεό, ὥστε ἐπανειλημμένως, ὅταν προσήχετο στὸ Ναό, οἱ Ἀδελφὲς ἔβλεπαν νὰ παρουσιάζεται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της μία πύρινη σφαῖρα, ἡ ὁποία κατηύγαζε τὸν χῶρο.

Οἱ στερήσεις ὁμως ἔφθειραν τὴν υἰεία της καὶ σὲ ἡλικία μόλις τριάντα ἐτῶν, μὲ τὴν συγκατάθεσι τῶν πνευματικῶν τέκνων της, ἀνέθεσε τὴν Ἡγουμενία στὴν εἰκοσαετῆ ἀνηψιά της, τὴν Ἁγία Βουλφेत्रοῦδη, τὴν ὁποῖαν εἶχε ἀναθρέψει ἡ ἴδια.

Ἐγκαταβιώνοντας στὸ ἐξῆς ὡς ἀπλῆ Μοναχὴ, ἐπολλαπλασίασε τὶς προσευχὲς της παρὰ τὶς φθίνουσες

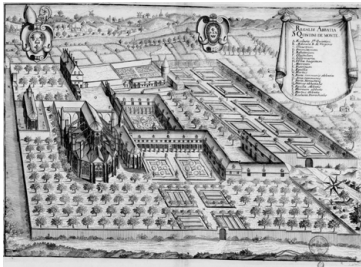

δυνάμεις της καὶ ἔλαβε θαυμαστὰς ἀποκαλύψεις ἀπὸ τὸν Θεό.

Αίσθανόμενη τὸ ἐπερχόμενο τέλος της, ἐσύναξε τὶς Ἀδελφές, τὶς παῶτρυνε νὰ μένουν πιστὲς στὶς μοναχικὲς ὑποσχέσεις τους καὶ τὶς ἔδωσε ὁδηγίες γιὰ τὸν τρόπο, μὲ τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ τὴν ἐνταφιάσουν, σκεπάζοντας τὸ μὲν σῶμα μὲ τὸν τρίχινο χιτῶνα της, τὴν δὲ κεφαλὴ μὲ ἐφθαρμένο πέπλο.

Ἡ Ἱερὰ Λάρνακα τῆς Ἁγίας Γερτρούδης.

Ἡ Μονὴ Φός.

ὡς καὶ Ἄγγελοι σταλμένοι ἀπὸ τὸν Θεὸ θὰ ἤρχοντο νὰ ὑποδεχθοῦν τὴν ψυχὴ της στὴν οὐράνια δόξα.

Παρέδωσε πράγματι τὴν ψυχὴ της στὸν οὐράνιο Νυμφίο της στὶς 17 Μαρτίου 659, ἀφοῦ ἐκοινῶνησε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

Ἀμέσως μετὰ τὴν μακαρία τῆς Κοίμησι, ἐπιτελέσθηκαν στὸν τάφο της θαύματα, ἡ δὲ τιμὴ τῆς Ἁγίας διαδόθηκε τὸν Μεσαῖωνα σὲ ὅλη τὴν Βόρεια Εὐρώπη, ὅπου τιμᾶται ὡς Προστάτις τῶν ταξιδιωτῶν καὶ τῶν κηπουρῶν.

Τῶ δὲ ἐν Τριάδι
Παναγίῳ Θεῶ,
τῶ ἐνδοξαζομένῳ
ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησι καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Ἀμήν!